DZIENNIK URZĘDOWY № 2

c. i k. Komendy Obwodowej w Janowie.

Prenumerata: kwartalnie 3 Korony.	Rok 1916.	Wydany i rozesłany dnia 15. Stycznia 1916.

1. Fałszowanie środków paszy dla bydła.

Nieuczciwi kupcy wykorzystują panujący brak paszy w ten sposób, że fałszują paszę, mieszając otręby z piaskiem, gipsem, prochem i innymi podobnymi przymieszkami.

Zwraca się uwagę ludności, że tego rodzaju fałszowanie paszy jest oszustwem i będzie surowo karane. O tego rodzaju wypadkach należy donieść natychmiast Komendzie obwodowej.

2. Dręczenie zwierząt.

Skonstatowano, że tutejsza ludność często w nieludzki sposób obchodzi się z końmi. Widzi się, że częstokroć wozy są nadmiernie obciążone, że zaprzężone konie są katowane, że okaleczałe, otarte i kulawe konie zmusza się do szybkiego tempa, bijąc batogiem. Woźnice zaprzęgają konie niekute, które w skutek tego na gołoledzi padają.

Ludność nosi na targ drób, ze związanemi nogami, a głową zwróconą ku ziemi. Świnie ładują nieraz po 10 sztuk na jeden wóz, kładąc jedną na drugą.

Podobne dręczenie zwierząt powinno być przez każdego zakwestyonowane i podane do wiadomości żandarmeryi i Komendy obwodowej.

Winni będą karani grzywną do 100 Koron lub aresztem do 10 dni.

3. Zastawianie sieci na kuropatwy.

W niektórych miejscowościach łapie ludnośc kuropatwy, zapomocą zastawiania sieci i sideł, zające natomiast, zapomocą sideł i żelazek.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że podobne łowienie zwierzyny jest niedozwolone i w przyszłości będzie surowo karane.

4. Ruch targowy.

Przed rozpoczęciem targu, czatują drobni handlarze przed wejściem do miasta na odwiedzających targi i odkupują od nich towary. Postępowania takiego, które ma za cel łatwy, nieuczciwy i usuwający się z pod kontroli zysk, dopuszczają się najczęściej handlarze, którzy nie posiadają do tego żadnego uprawnienia przemysłowego, a następstwem tego postępowania jest osłabienie ruchu targowego. Dalszem następstwem takiego postępowania jest nienaturalne podrożenie licznych artykułów żywności, a to, stosownie do zasady o podaży i popycie.

Wójtowie, Magistraty miast, żandarmerya i organy policyjne winny o tych przekroczeniach donosić Komendzie obwodowej i poddać kontroli wejścia do miast w dnie targowe.

Przekroczenia będą karane grzywną do 200 Kor. lub aresztem do 3 tygodni.

5. Ochrona drzew mostów i bankietów przydrożnych.

Zauważono złośliwe uszkadzanie i wyłamywanie drzew przydrożnych, rozbieranie poręczy mostów i niszczenie tychże, wreszcie, że woźnice jeżdżą po bankietach dróg.

O dopuszczających się tego rodzaju przekroczeń należy donieść Komendzie obwodowej, celem pociągnięcia ich do surowej odpowiedzialności karnej.

6. Wystawianie zwłok w kościele.

Wystawianie w kościele zwłok osób zmarłych na zakaźne choroby, jest stanowczo za bronione.

Zwłoki takich osób należy przewieść do trupiarni.

Jeżeli nie może być uskuteczniony przewóz zwłok do trupiarni, to należy zwłoki aż do pogrzebania zachować w odosobnieniu, tak aby niepowołane osoby bezwarunkowo do tychże nie miały dostępu.

Zwraca się przy tej sposobności uwagę na Dziennik urzędowy Nr. 6 z r. 1915, punkt 21, ostatni ustęp.

7. Próby ucieczki jeńców wojennych.

Poleca się Wójtom i Sołtysom, ażeby ponownie pouczyli ludność, że każdy, kto jeńcom wojennym pomaga przy ucieczce, czy to przez ułatwianie im ucieczki, czy to przez udzielanie im pomieszczenia w domach i stajniach, kryjówkach ziemnych piwnicach i t. d. następnie przez dostarczanie ubrań cywilnych, będzie w dotkliwy sposób ukarany kilkumiesięcznym aresztem.

8. Wyrok sądu doraźnego.

C. i k. Sąd wojskowy, jako sąd doraźny w Włoszczowej, po przeprowadzonej rozsprawie głównej dnia 22. listopada 1915 orzekł:

Wieśniak Walenty Bukowski winny jest, że w połowie października 1915 wzywał w Załężu publicznie i wobec większej ilości ludzi do sprzeciwiania się i do oporu przeciw rozporządzeniom tutejszej c. i k. Komendy obwodowej, jako Władzy publicznej.

Tenże dopuścił się przeto zbrodni gwałtu zaburzenia spokoju publicznego w myśl § 341 b) wojsk. ust. karn. i został za to w myśl § 444 ust. 2 wojsk. proced. karn. i wedle rozporządzenia c. i k. $\frac{\text{N. K. A.}}{\text{N. K. E.}}$ z 16. marca 1915, Op. Nr. 32183 skazanym na śmierć przez powieszenie.

Wyrok ten został w tym samym dniu wykonanym.

9. Wyrok karny.

C. i k. Sąd doraźny, jako Sąd orzekający w Końsku, po przeprowadzonej rozprawie głównej dnia 15. listopada 1915 na skutek oskarżenia z dnia 14. listopada 1915, wniesionego przeciw Bolesławowi Kwiecińskiemu o zbrodnię morderstwa i na skutek wniosku oskarżyciela na zasądzenie tegoż orzekł:

Bolesław Kwieciński z Jedliska obwodu Radomskiego, w Królestwie Polskiem, jest winnym, że 27. października 1915 w Szydłowcu, w towarzystwie kilku, obecnie zbiegłych towarzyszy w chwili, gdy miał być z tymi towarzyszami, jako podejrzany o rozbój, przez żandarmerye ujętym, przy czem żandarmi Jerzy Molnar i Józef Svatnik przez tych towarzyszy, w celu unicestwienia aresztowania i w zamiarze morderczym zostali zabici—również i w tym samym zamiarze porwał się na Svatnika, przez co współdziałał czynnie w zamiarze zabicia tegoż żandarma i przez to popełnił po myśli §§ 413 i 414 wojsk. ust. karn. zbrodnię morderstwa.

Kwieciński został zasądzony i skazany na karę śmierci przez powieszenie.

Präs Nr. 3349 M.-G.-G.

10. Pozwolenie do odwiedzenia jeńców wojennych.

Ponieważ Ministerstwo wojny z różnych przyczyn, a w szczególności z powodu chorób epidemicznych, nie zawsze może petentom zezwolić na odwiedzanie jeńców wojennych, pomieszczonych w obozach jeńców, wobec tego mają Komendy obwodowe wystawiać paszporty do podróży celem odwiedzenia jeńców wojennych, tylko takim osobom, którym Ministerstwo wojny udzieliło pozwolenia wstępu do obozu jeńców.

Wszystkie prośby o pozwolenie wstępu do obozu jeńców wojennych mają petenci wnosić za pośrednictwem Komendy obwodowej,—dalej Jener.-Guberni wojskowej i do c. i k. Ministerstwa wojny (10-ty oddział jeńców wojennych).

Dopiero po nadejściu zezwolenia na wstęp, będzie Komenda obwodowa wystawiała paszporty do podróży.

P. Nr. 20582. M. G. G.

11. Konfiskata paszportów do podróży.

W podaniach o wydanie paszportu do podróży do Niemiec, w których, jako cel podróży, wymieniono ogólnie „sprawy familijne," należy cel podróży do Niemiec jak najdokładniej sprecyzować.

Jeżeli zamierzona podróż ma za cel, przywiezienie członków rodziny, którzy w Niemczech są zatrudnieni lub mają posady,—to w tych wypadkach paszporty nie będą wystawiane, ponieważ ces. Władze niemieckie nie zezwalają na podróż osobom, jadącym po członków rodziny, wystawione paszporty konfiskują i zabraniają właścicielowi paszportu dalszej podróży.

Präs. 3362. M. G. G.

12. Paszporty do podróży i obowiązek legitymowania się.

1.) Przy podróżach z austro-węg. terenu okupacyjnego do obszaru okupowanego przez Niemców, są wymagane:

I. Paszport do podróży.

II. Specyalne pozwolenie.

Ad. I. Paszporty do podróży, które zostały wydane przez c. i k. austro-węg. Komendy, na podstawie rozporządzenia N. K. A. z 25/8 1915, Nr. 35. Dzien. rozp., uznaje ces. niemiecka Gen. Gubernia jako wystarczające.

Ad. II. Specyalne pozwolenie wystawia centrala paszportowa Gen. Guberni w Warszawie.

W tym celu należy paszport do podróży przesłać austro-węg. Zastępcy N. K. A. przy Gen. Guberni w Warszawie, z dokładnym podaniem celu podróży oraz czasu podróży. Paszport do podróży zwróci następnie ces. niemiecka centrala paszportów lub też wspomniany Zastępca N. K. A. wprost Władzy przesyłającej; w razie zezwolenie na podróż, zostanie szczególne zezwolenie dołączone do paszportu celem doręczenia go petentowi.

2.) Podróże z ces. niemieckiego obszaru okupowanego do austro-węgierskiego.

Przy podróżach do austro-węgierskiego kraju okupowanego są wymagane:

I. Paszport.

II. Wiza paszportowa.

Ad. I.) Paszporty do podróży, wystawione przez niemieckie Komendy lub Władze wojskowe, po myśli obecnie obowiązujących przepisów (ces. niem. rozporz. z 16/12 1914 Nr. 4577. i rozp. Gen. Gub. w Warszawie z 10/9 1915, oddz. II b. Nr. 3188.) odpowiadają wymogom rozporządzęnia N. K. A. z 25/8 1915. i są uznane za wystarczające.

Ad. II.) Wizy na paszporcie udziela albo Naczelna Komenda Armii (N. K. A.) albo jedno z biur paszportowych w Szczakowie, Krakowie, Rozwadowie, Lwowie, albo austro-węgierski zastępca N. K. A. przy Gen. Gub. w Warszawie lub c. i k. Ministerstwo wojny. Celem uzyskania wizy, należy paszport posłać do jednej ze wspomnianych Władz. Przytem należy, obok zawartych już w paszporcie dat, podać jeszcze miejsce, cel i czas podróży.

C. i k. Urząd, do którego zwrócono się z prośbą o wizę, zwróci paszport, po zaopatrzeniu go przepisaną klauzulą, Władzy przesyłającej paszport.

Wskutek powyższego ustalenia obopólnych wymagań przy podróżach, traci swą moc obowiązującą wydany Op. Nr. 106878 z 21. 11. z. r. zakaz, w sprawie widymowania niemieckich paszportów.

Poleca się wszystkim Komendom i organom, którym powierzono wykonywanie przepisów paszportowych i meldunkowych, aby papiery legitymacyjne, które powyższym wymaganiom nie odpowiadają, (podobnie jak wspomniane w rozkazie Op. Nr. 122752 z 22/12. 1915) niezaopatrywały wizą, i aby wszystkie osoby, które niewylegitymują się w sposób ustawowo przepisany, podawały właściwej Władzy, celem wdrożenia przeciw nim dochodzenia karnego za przekroczenie przepisów paszportowych lub też te osoby do tych Władz dostawiły.

Exh. Nr. 6675/915

13. OBWIESZCZENIE.

Rząd rosyjski wydał na podstawie uchwał Rady Ministrów, sankcyonowanych dnia 4 października 1914. w myśl postanowień art. 87. zasadniczych ustaw państwowych, (roz. Dz. p. p. z 12. listopada 1914. Nr. 2870:) następujące zarządzenie na rok 1915:

1.) Opłaty patentowe z przedsiębiorstw handlowych I. II. i III. kategoryi, jakoteż z przedsiębiorstw przemysłowych I - VI kategoryi podwyższa się o 50%.-

2.) Dodatki państwowe na koszta kwaterunkowe i na utrzymanie sądów gminnych należy pobierać od podwyższonych opłat patentowych, natomiast inne dodatki państwowe od normalnych opłat patentowych - od 1 stycznia 1915. począwszy, jednakże bez czasowego ograniczenia.

3.) Wszystkie stałe i wędrowne prywatne przedsiębiorstwa kinematograficzne mają opłacać podatek patentowy, a mianowicie:-

1) do I. kategoryi należy zaliczać Kina, które płacą za lokal czynsz roczny, wyższy niż 10.000 Kor. względnie przy których wartość czynszowa lokalu oszacowano przy wymiarze podatku państwowego od nieruchomości na kwotę wyższą aniżeli 10.000 Kor. tudzież te kina, które mają więcej aniżeli 500 miejsc dla widzów;

2) do II kategoryi należą kina, które płacą za lokal czynsz roczny wyżej 2000 Kor., a mniej niż 10.000 Kor., względnie których wartość czynszowa w tych kwotach do opodatkowania przyjęto, albo też zawierają więcej niż 150, a mniej niż 500 miejsc dla widzów;

3) do III kategoryi należą kina, opłacające czynsz roczny niżej 2000 Kor., względnie których wartość czynszową przyjęto do opodatkowania w kwocie niżej 2000 Kor. albo też zawierają mniej niż 150 miejsc dla widzów;

4) wędrowne kina mają opłacać taksę patentową w kwocie 60 Kor., i nie podlegają już dodatkowemu podatkowi.

Ponieważ c. i k. Zarząd wojskowy uprawniony jest w myśl postanowień art. 48. konferencyi hagskiej z dnia 18/X 1907, do pobierania w obszarze okupowanym na rzecz Państwa istniejących opłat, podatków ceł i należytości w myśl przepisów, obowiązujących dla wymiaru i rozdziału tychże podatków, przeto zawiadamia się niniejszem wszystkich podatników, że celem koniecznej równomierności w opodatkowaniu w całym austro-węgierskim obszarze okupowanym w Polsce, będzie się pobierać podatek patentowy, począwszy od r. 1916., według powyżej cytowanego rozporządzenia. (Op. M. V. Nr. 106.979 des A. O. K./E O. K. 29/XI 1915.)

14. Dalszy ciąg ustawy o moratoryum.

II. ROZDZIAŁ.

Zwłoka udzielona przez sąd i wtrzymanie egzekucyi.

§ 8.

Rozmiar i przedmiot.

Sąd może na wniosek dłużnika co do wierzytelności nie wyleczonych w § 1., jakoteż co do roszczeń o zapłatę odsetek od wierzytelności, zabezpieczonych na nieruchomościach (§ 2.), udzielić zwłoki najdłużej do roku, licząc od dnia ogłoszenia wyroku I. Instancyi, jeżeli stosunki gospodarcze dłużnika tego wymagają, a wierzyciel przez zwłoki nie ponosi niestosunkowego uszczerbku.

W tymże rozmiarze i pod tymiż warunkami może Sąd, wysłuchawszy wierzyciela, odłożyć rozpoczęcie i wykonanie egzekucyi najdłużej do roku, licząc od dnia dozwolenia egzekucyi.

§ 9.

Żądanie zwłoki w sądzie.

Wniosek dłużnika musi być postawiony, w wypadku oznaczonym w § 8. ustęp 1., przed ogłoszeniem wyroku I. Instancyi, w wypadku oznaczonym w § 8 ustęp 2., do siedmiu dni po doręczeniu pierwszego nakazu egzekucyjnego.

Dłużnik winien uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek.

§ 10.

Żądanie zwłoki u wierzyciela.

Jeżeli dłużnik przed wniesieniem pozwu domagał się u wierzyciela zwłoki i w miarę potrzeby ofiarował stosowne zabezpieczenie a wierzyciel mimo to wniesie pozew, winien, jeżeli Sąd udzielił zwłoki w myśl propozycyi dłużnika, wrócić dłużnikowi koszta sporu.

§ 11.

Orzeczenie sądu.

Sąd może udzielić zwłoki, dozwolić wykonania zobowiązania w ratach lub też odmówić wnioskowi. Odmawiając zwłoki, może Sąd wszelako orzec, iż zwłoku poprzedzająca, którą dłużnik popadł po dniu 30 lipca 1914, była usprawiedliwiona.

Udzielenie zwłoki można uczynić zawisłem od dania zabezpieczenia po myśli artykułów 602 do 652 procedury cywilnej.

W wypadku, oznaczonym w §. 8. ustęp. 1., orzeka sąd wyrokiem. Wyrok zawiera postanowienia na wypadek, gdyby dłużnik nie dopełnił warunków zwłoki. Orzeczenie o zwłoce może być zaskarzone łącznie z innnymi postanowieniami wyroku apelacyą, zresztą zaś skargą incydentalną (rekursem).

W wypadku, oznaczonym w § 8. ustęp. 2., należy stosować przepisy artykułów 161^{16} do 161^{19} procedury cywilnej. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnienia. Wierzyciel może zaskarzarzyć uchwałę sądową, którą dozwolono wstrzymania egzekucyi.

§ 12.

Zmiana okoliczności.

Jeżeli dozwolono wykonania zobowiązania ratami, (§ 11. ustęp. 1.) natenczas, w razie uchybienia terminu jednej raty cała wierzytelność nieniszczona staje się płatną.

Jeżeli zmienią się okoliczności, na podstawie których udzielono zwłoki, albo jeżeli dane przez dłużnika zabezpieczenie jest zagrożone, a dłużnik nie da bezzwłocznie innego dostatecznego zabezpieczenia, może sąd na wniosek wierzyciela, wysłuchawszy dłużnika, udzieloną zwłokę uchylić lub skrócić. Niejawienie się jednej lub obu stron nie wstrzymuje rozstrzygnięcia.

§ 13.

Ograniczenia zwłoki, udzielanej przez sąd.

Sąd nie może udzielić zwłoki:

a) co do wierzytelności, określonych w § 1. lit. a. b. lub c., które powstały po dniu 30 lipca 1914.

b) co do wierzytelności wekslowych, które powstały po dniu 31 października 1915;

c) co do wierzytelności, które wynikły z obowiązku wynagrodzenia szkody, spowodowanej czynem karygodnym;

d) co do wierzytelności, co do których już poprzednio sąd lub też wierzyciel sam udzielił odpowiedniej zwłoki;

e) co do wierzytelności przeciw osobom fizycznym lub prawnym, które należą do państwa nieprzyjacielskiego i albo mają stałe zamieszkanie (siedzibę) poza monarchią austryacko-węgierską oraz poza austryacko-węgierskim i niemieckim obszarem okupowanym, albo też przebywają poza tymi obszarami, jakkolwiek nie były z nich przymusowo usunięte.

Praes. Nr. 771/1915. M. G. G.

15. Dobrowolne wstępywanie obcych poddanych zamieszkałych na obszarze okupowanym przez austro-węgry do wojskowej kolei.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że zarządzenia ogłoszone w dzienniku urzędowym Nr. 2. punkt 6 w sprawie dobrowolnego wstępywania obcych poddanych z Polski lub granicznego terenu okupacyjnego do Armii austro-węgierskiej; odnoszą się również do wstępywania takich osób do c. i k. Kolei wojskowych.

16. Wymiana złotych pieniędzy.

Jak wiadomo, wiele jeszcze osób posiada złotą monetę; podaje się przeto do powszechnej wiadomości, że bank austro-węgierski wymienia obecnie bardzo korzystnie złotą monetę na papiery a mianowicie: płaci za rubel w złocie 3 K. 20 h., za markę 1 K. 50 h.

Wymianę uskutecznić można albo wprost w banku austro-węgierskim lub też w kasie c. i k. Komendy obwodowej w Janowie.

17. Uwolnienie 1000 jeńców wojennych polskiej narodowości.

Na wniosek Generał-Gubernatorstwa wojskowego poleciło Ministerstwo wojny w porozumieniu z Naczelną Komendą Armii, aby pewną ilość rosyjskich jeńców wojennych polskiej narodowości, którzy przed rozpoczęciem wojny mieli stałe miejsce pobytu w tej części obszaru przez austro-węgry zajętego, który leży po lewej stronie Wisły, puszczono do ich rodzinnych miejsc zamieszkania.

Na powzięcie tego zarządzenia wpłynęła życzliwość, z jaką się zawsze Władze austro-węgierskie do ludności Polski odnoszą, a ma ono na celu powrócenie licznym rodzinom kraju, ciężko wojną dotkniętego, ich żywicieli, jak również przyjście z pomocą rolnictwu przez dostarczenie mu sił roboczych.

Przy wyborze tych jeńców wojennych, którzy obecnie zostali uwolnieni, kierowano się następującymi względami.

Przedewszystkiem proponowały Komendy obozów z jeńcami wojennymi jedynie ludzi dobrej konduity, przytem uwzględniono w pierwszym rzędzie jeńców właścicieli ziemi, którą sami uprawiają, lub też jeńców—rzemieślników, pod warunkiem wszakże, że tak pierwsi jak i drudzy powrócą do swoich rodzin.

Następnie uwzględniono tych jeńców, którzy byli zajęci w handlu i przemyśle, dalej takich, którzy mieli posady w gospodarstwie rolnem lub też w magistratach i gminach i mają obecnie szanse otrzymania podobnej posady.

Uwolnienie powyższych 1000 jeńców wojennych jest próbą od wyników której, uzależnia się ewentualne dalsze w tym kierunku zarządzenia.

Wypuszczeni z niewoli jeńcy wojenni zostaną z siedziby Komend obwodowych odstawieni przez żandarmów do swoich gmin względnie miejsc przynależności.

Każdy uwolniony jeniec wojenny będzie zawsze przedstawiony właściwemu wójtowi, który ma stwierdzić jego identyczność i wystawić konwojującemu żandarmowi odpowiednie w tej mierze poświadczenie.

Wójci i sołtysi są obowiązani kontrolować, czy uwolnieni oddają się swemu pokojowemu zajęciu, oraz czy zachowanie się ich jest wszechstronnie nienaganne.

O każdem podejrzanem spostrzeżeniu, jak również o każdej zmianie stałego miejsca zamieszkania, któreby dokonane zostało przez w mowie będących jeńców bez pozwolenia Komendy obwodowej, należy bezzwłocznie donieść właściwemu posterunkowi żandarmeryi.

18. Prośby o uwolnienie z niewoli.

Generał-Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie stwierdziło, (rozp. z 5./I. 1916., Nr. 20768) że w wielu miejscowościach niesumienni adwokaci i pisarze nachodzą rodziny wziętych do niewoli wojennej i internowanych, by za ich pośrednictwem wnosili prośby o ich uwolnienie.

Za te prośby każą sobie ci ludzie płacić nadzwyczaj wysokie honorarya czasami nawet 60 rubli, przyczem żądanie tych wysokich kwot usprawiedliwiają rozmaitemi opowiadaniami, jak n. p. że muszą w tej sprawie wyjechać do Wiednia lub Lublina przy czem potrzebują niezbędnie nowych pięknych sukień, lakierków i t. d.

Ofiarą tej niemoralnej chciwości pada zazwyczaj nieoświecona ludność wiejska i małomiejska.

Aby skutecznie zapobiedz temu materyalnie i moralnie szkodliwemu działaniu; zwraca się uwagę ludności, że każdemu przysługuje prawo wnoszenia swych próśb do Władz wprost bez pośredników, a to bądź ustnie bądź pisemnie.

O pokątnych pisarzach należy donieść Komendzie obwodowej.

19. Kara.

Tojwę Lipowicza, handlarza z Klimentowa, powiatu Sandomierskiego skazał sąd wojskowy c. i k. Komendy okręgowej w Sandomierzu za usiłowane przekupienie wachmistrza żandarmeryi z posterunku żandarmeryi w Gościeradowie na 4 miesięczny, obostrzony areszt.

20. Oddawanie chorych umysłowo do zakładów.

Niebezpiecznych dla otoczenia a niezamożnych chorych umysłowo, należy aż do dalszego zarządzenia odstawiać do szpitala św. Łazarza w Krakowie.

Koszta leczenia i utrzymania takich chorych, wynoszące 6 k. 80 h. od osoby, ponosi c. i k. Zarząd wojskowy, na którego rachunek należy szpitalowi wypłacić należytość przy oddaniu chorego zaraz za miesiąc bieżący a zatem za każdy następny miesiąc z góry.

21. Odkażanie efektów, odsyłanych do wspólnego centralnego Biura wywiadowczego (Gemeinsames Zentralnachweisbüro in Wien).

Do Urzędu depozytowego przy wspólnem centralnem Biurze wywiadowczem we Wiedniu nadchodzi wiele przesyłek z pozostałościami po osobach wojskowych, bez zaznaczenia, czy zawartość przesyłek poddano dezynfekcyi, czyteż nie.

Otóż wszystkie tego rodzaju przesyłki, szczególnie nadsyłane z zakładów sanitarnych, należy przedtem odkazić i zaopatrzyć napisem: odkażone (dezynfekcyonowane).

Tylko bezwarunkowo niepodejżane przesyłki wolno bez poprzedniej dezynfekcyi odsyłać do powołanego na wstępie Urzędu depozytowego; w takim jednak razie trzeba je zaopatrzyć napisem: Nie dezynfekcyonowane, nie badane

22. Choroby zakaźne w obwodzie

w czasie od 1. do 15. stycznia 1916.

Dur brzuszny:

Będzyń (gmina Urzedów)	wypadków	. 2
Chrzanów (gm. Chrzanów)	„	. 15 (4)
Janów (miasto)	„	. 12 (1)
Kraśnik „	„	. 4
Modliborzyce (gm. Modlib.)	„	. 2
Brzozówka (gm. Polichna)	„	. 6
Urzędów (gm. Urzędów)	„	. 13

Ospa:

Kłodnica (gm. Wilkołaz)	„	. 1

Szkarlatyna:

Biała-Woda (gm. Wilkołaz)	„	. 3
Kraśnik (miasto) . . .	„	. 1

23. Uregulowanie handlu w obwodzie Janowskim.

W dalszym ciągu dziennika urzędowego Nr. 3., z dnia 10 listopada 1915., punkt. 24, powierzono import towarów z zagranicy:

Annopol:

Tomaszowi Szulc w Święciechowie na towary kolonialne, ze szkła i papierowe;

Szyi Spiegelstein w Annopolu, na towary łokciowe;

Józefowi Piątkowskiemu w Annopolu, na towary łokciowe;

Kalmanowi Weinstock w Annopolu, na towary żelazne;

Józefowi Wolenieckiemu w Annopolu, na spirytuoza.

Potok Wielki:

Łucyanowi Wielczopolskiemu w Potoku wielkim, na towary mieszane.

24. Sprzedaż soli.

W myśl rozporządzenia Nr. 19.551., M. G. G. z dnia 31. grudnia 1915., mają wójci i sołtysi powiadomić ludność, że nie panuje żaden brak soli i że w przyszłości nie należy się tego obawiać. Zresztą będzie usilnem staraniem Komendy obwodowej, by w przyszłości cena soli nie była wyższą nad 26 h. za 1 kg.

Zamiana drobiu, zboża albo innych produktów za sól jest najsurowiej zabronioną i będzie w razie wykrycia ostro karaną, ponieważ taki handel wymienny jest niczem innem jak tylko przepłacaniem kupna soli u kupca.

25. Budowa domów i baraków.

Firma Herlt i Glaser w Bodenbach—Aussig w Czechach podejmuje się wszelkiego rodzaju budowy domów i baraków w terytoryach zaokupowanych.

Interesowani zechcą się odnieść w tych sprawach do Komendy obwodowej.

26. Zgłoszenie szkód wojennych w Galicyi i Bukowinie.

W myśl rozp. Nr. 11.355, z dnia 9. grudnia 1915, prowadzi się dochodzenia w częściach Galicyi i Bukowiny, wolnych od nieprzyjaciela, co do szkód wojennych, które tymczasowo służą tylko dla celów informacyjnych.

Mieszkańcy tych okolic, przebywający na obszarze okręgu Komendy Janów, winni przeto jak najrychlej zarządać odpowiednich formularzy od swojej właściwej galicyjskiej politycznej Władzy powiatowej, potrzebnych dla zgłoszeń szkód wojennych, i za pomocą tych formularzy zgłosić swoje szkody wojenne z powołaniem się na rozporządzenie C. k. Ministerstwa obrony krajowej Dep. XVI Nr. 885., z dnia 1 sierpnia 1915., za pośrednictwem Wojskowej Generalnej Gubernii, w Namiestnictwie galicyjskiem w Białej względnie Prezydyum Rządu krajowego Bukowiny.

Rozporządzenia tyczące się zakresu tych dochodzeń.

Dochodzenia należy przeprowadzić co do wszystkich rzeczywistych szkód, powstałych przez bezpośrednie oddziaływanie (skutek) wojny, na własności ruchomej i nieruchomej, położonej w granicach kraju (wodach nalądowych)

o ile nie podpadają niewątpliwie pod postanowienia ustawy o świadczeniach wojennych z dnia 26. grudnia 1912., Dz. p. p. Nr. 236., względnie des. rozp. z dnia 9. stycznia 1915., Dz. p. p. Nr. 7.

Dochodzenie szkód ogranicza się na razie do własności prywatnej.

Stosownie do tego należy przeprowadzić dochodzenia:

a.) co do wszystkich świadczeń rzeczowych na rzecz nieprzyjaciela i wszystkich szkód, uczynionych przez nieprzyjaciela; w obu wypadkach, o ile nie są już wynagrodzone;

b.) co do szkód zrządzanych przez działania wojenne wojsk własnych lub sprzymierzonych. Należy przeto objąć dochodzeniem przedewszystkiem szkody i zniszczenie, spowodowane ostrzeliwaniem, z reguły także spalenie pojedyńczych budynków albo części wsi ewentualnie całych wsi przez walczące wojska ze względów wojskowych (n. p. dla uzyskania wolnego wystrzału albo uniemożliwienia nieprzyjacielowi korzystania z tych objektów).

Szkoda powstała na przedmiotach (objektach) prywatnych przez przeniesienie się na nie ognia z objektu, na którym pożar wzniecono, jest w każdym razie szkodą wojenną.

c.) co do szkód, powstałych wskutek wybryków i rabunków.

Nie należy obejmować dochodzeniami szkód, spowodowanych tylko pośrednio stanem wojennym, lub wypływających z położenia ekonomicznego, wywołanego tym stanem n. p. zysk, utracony wskutek przeszkód i utrudnień w uprawie roli lub wykonywaniu przemysłu, utrata czynszu za najem lub dzierżawę i t. d., naruszenie interesów majątkowych w ogóle lub utrata możności zarobku i t. d.

Zgłaszanie szkód wojennych.

Zbadanie szkód wojennych następuje zasadniczo tylko na zgłoszenie i służy wyłącznie, jak właśnie wyżej wspomniano, dla celów informacyjnych, bez jakiegokolwiek zobowiązania do wyrównania swego czasu wypośrodkowanych szkód.

Dla zgłoszenia należy wyznaczyć odpowiedni przeciąg czasu, który jednak nie może mieć prawnego skutku zapadłości terminu, przy tem należy zwrócić uwagę, że obecnie wiele osób nie może zgłosić szkód, dotyczy to szczególnie tych, którzy znajdują się na polu walki.

Do zgłoszenia (nawet ustnie) należy używać tylko urzędowych druków, które wydaje bezpłatnie polityczna władza powiatowa.

27. Ceny maksymalne za cukier.

Na mocy rozp. Nr. 1492/16., M. G. G. z dnia 10. stycznia 1916., zostały ustanowione najwyższe ceny za cukier.

Ceny fabryczne loco polskie cukrownie w obrębie Gubernii:

Cukier kostkowy . . Kor. 108 za 100 kg
Cukier krystaliczny . „ 100 „ 100 „
Najwyższa cena (cząstkowa) detailiczna dla drobnej sprzedaży = Kor. 1·24 za 1 kg cukru.

28. Otwarcie Urzędu pocztowego w Kraśniku.

Z dniem 1 stycznia 1916 został otwarty w Kraśniku c. i k. Etapowy Urząd pocztowy i telegraficzny, który będzie załatwiał czynności, w zakres jego wchodzące, także dla ludności cywilnej.

Do okręgu tego Urzędu należą gminy: Kraśnik, Trzydnik, Gościeradów, Kosin, Annopol, Dzierzkowice, Urzędów, Wilkołaz i Zakrzówek.

Wójtowie, wymienionych wyżej gmin mają, celem stworzenia regularnego ruchu pocztowego między gminami i Urzędem pocztowym w Kraśniku, ustanowić posłańców pocztowych, którymi być mogą tylko zaufania godne osoby i którym wystawić należy odpowiednie pełnomocnictwo.

Regularne odbieranie posyłek pocztowych z urzędu pocztowego ma się natychmiast rozpocząć.

---

von THALHAMMER m. p.
Oberst.

AWIZO:

Najbliższy dziennik urzędowy wyda się 2. lutego 1916.

Zamknięto: 15. stycznia 1916.
Wydano: 16. stycznia 1916.

Wenderling m. p.
Major.